

Vi mødes i Korp

35.
ÅRGANG

Nr. 1

Febr. 1951

SPEJDERNES MAGASIN

Ved lejrbålet

SPEJDERCHEFEN HAR ORDET

BADEN-POWELLS SPEJDERBOG

skrev han i 1907 og i 1908 udkom den i seks hæfter, et hver fjortende dag. Denne bog er nu udkommet på dansk med ikke mindre end 200 af hans egne tegninger, den største samling af B-P's tegninger, der nogen sinde er kommet i eet bind.

Han skriver deri, at de bedste minder fra hans drengetid stammer fra hans og hans fire brøders »søspejderture« rundt langs Englands kyster, selv om der naturligvis ikke dengang var noget, der hed spejdere.

I en anden bog har han skrevet noget derom, der viser, hvordan hans ældre broder, der var, hvad man nu ville kalde »patruljefører«, lærte ham ikke at tabe modet i en vanskelig situation, og man må sige, at han siden i sit liv kunne klare mange vanskelige opgaver, og det mener han selv skyldes hans brøders eksempel.

Han skriver herom. »En anden gang sejlede fire af os ud af Portsmouth havn for en let brise, men med et stærkt tidevand mod os. Vi holdt os langs kysten, men en kastevind overraskede os, og før vi vidste af det, lød et mægtigt bump. Vi krængede over og sad rigtigt godt i klemme på stensætningen, der løb ud fra fortet.

Det var en farlig situation, men Henry (den ældste broder) tabte ikke hovedet og lod som om, det hørte med til dagens program. Men jeg, må jeg indrømme, blev mægtig bange, og man kan jo mene, hvad man vil, det var en væmmelig knibe, vi var kommet i. Båden skruede sig over, så den ene side af dækket lå under vand og slog hårdt mod en farlig sten. Jeg følte mig derfor ikke så lidt lettet, da jeg så to store fægebåde fare ned mod os fulgt af en bugserbåd.

Jeg tænkte, nu skal det nok gå; vi får et par af de svende om bord med en god varpetrosse, som de

kan lange ud til bugserbåden, og vi er flot igen i løbet af ingen tid. Men hvor skrækslagen blev jeg ikke, da jeg varskoede Henry. Han sendte båden et rasende blik og udbrød: »Ikke en af dem skal få lov at sætte en fod ombord! Prøver de på det, så smid dem i søen!« Og så brølede han til dem, at vi nok skulle klare os selv.

Jeg blev helt elendig, da vor båd atter tog en voldsom krængning, og troede, at nu var det forbi med os. Jeg lukkede øjnene og lod stå til forberedt på i næste øjeblik at skulle svømme for livet. Men Henrys rasende stemme bragte mig til mig selv igen. »Red den bådshage, din klodrian, inden det bliver for sent. Hvad sidder du og drømmer om?«

Ja, det var rigtigt, at en bådshage var ved at gå udenbords tæt ved mig, men det havde jeg ikke skænket en tanke midt i den almindelige ødelæggelse, som truede os. Henrys tordenrøst kunne imidlertid ikke overhøres; jeg sprang hen til rælingen og nåede lige at få fat i fyren, inden den forsvandt.

Da jeg halede den ind, fik båden kølen fri og flød snart igen til stor glæde for os, men til megen ærgrelse for færgefolkene.

Den oplevelse med bådshagen bed sig imidlertid fast i min hukommelse. I samme øjeblik min broder slyngede sin ordre ud til mig, at jeg skulle redde den, forstod jeg, at kunne han skænke en så ringe ting som tabet af en bådshage sin opmærksomhed, når båden og vi stod i fare for at gå under, så kunne sagerne ikke stå så dårligt, som jeg mente de gjorde, og mit mod vendte tilbage.

Jeg satte alt ind på at redde den bådshage, om ikke for andet så for at bruge den som modværge, hvis færgefolkene prøvede at borde vor båd.

Jeg glemte aldrig dette, og den lære, det gav mig, var mig til stor nytte senere hen i livet, når det var ved at gå varmt til, og udsigterne til at klare den meget små. Så bad jeg en eller anden om »at redde bådshagen« — at vægne op og tage fat af alle kræfter og fremfor alt ikke give op. Det bragte dem, der var ved at gå panik i, til deres fulde fem igen og på andre tanker, og straks så det hele slet ikke så håbløst ud.

Det må være dejligt at have en patruljefører af Henrys slags.

Ove Holm.

Lejrpladsen ved Grenå

lot, MERIDIAN

B. P. tegnet af ham selv.

Den 8. januar 1941 — i år for 10 år siden — døde spejderbevægelsens skaber, Baden-Powell — knap 84 år gammel i sit hjem i Kenya i Afrika.

Efter hans død fandt man blandt hans efterladte papirer dette hans sidste brev til spejderne:

Baden-Powell's sidste brev

Til drengespejderne:

Kære spejdere! Hvis I har set skuespillet *Peter Pan*, husker I nok, hvordan sørøverkaptajnen hele tiden har travlt med sin sidste tale, for han var bange for, at når han virkelig skulle dø, ville han ikke få tid til at få den afleveret. Sådan omtrent har jeg det også. Selv om jeg ikke er dødnetop nu, dør jeg nok en af de nærmeste dage, og jeg vil gerne sende jer et par ord til afsked.

Husk på, at det er det sidste, I nogensinde vil høre fra mig. Tænk derfor alvorligt over det.

Mit liv har været ualmindelig lykkeligt, og jeg ønsker, at hver eneste af jer må opleve lige så lykkeligt et liv.

Jeg tror, at Gud satte os i verden, for at vi skulle blive lykkelige og glæde os over livet. Lykke har intet at gøre med rigdom eller en fin karriere eller med et liv i nydelse. Et skridt i den rigtige retning er det, at du som dreng sørger for at blive sund og stærk, så du kan gøre gavn og derved

blive glad og tilfreds i livet; når du bliver voksen.

Lær naturen at kende, og du vil undres over skabningens mangfoldighed og opdage, hvor meget rigt og skønt og vidunderligt Gud har skabt, for at du kan glæde dig over det. Livet afhænger ikke så meget af, hvordan man har det, som af, hvordan man ta'r det. Se på det lyse i tilværelsen og ikke altid på det triste.

Men den virkelige måde at blive lykkelig på, er at gøre andre mennesker lykkelige. Prøv på at efterlade denne verden en lille smule bedre, end du fandt den. Og når din sidste stund en gang kommer, kan du dø lykkelig i bevidstheden om, at du i hvert fald ikke har spildt dit liv, men gjort dit bedste. Jeg siger: Vær beredt til at leve lykkeligt og til at dø lykkeligt — hold altid dit spejderløfte — også når du ikke er dreng mere — måtte Gud hjælpe dig dertil.

Din ven
Baden-Powell.

Jamboree i Østrig

I Grenålejrens år, 1951, afholdes også den 7. verdensjamboree. Spejdere fra alverdens nationer vil mødes i Øvre Østrig i tiden fra den 3. til 13. august. Lejren ligger ved Salzkammergut mellem byerne, Strobl og Bad Ischel, ca. 50 km ØSØ for Salzburg.

Deltagerantallet er begrænset, således kan Danmark sende indtil 500 spejdere, deraf 250 fra vort korps. Vort hold vil blive ledet af distriktschef Vagn Lundby, Saksjøbing. KFUM-spejdernes hold og vort vil i jamboreen optræde som et samlet hold.

For at kunne deltage må du:

1. være fyldt 14 år den 1. august 1951 og ikke være fyldt 17 år den 1. januar 1951,
2. have været spejder i hvert fald siden 1. august 1950,
3. være 2. kl. spejder. Hvis du er fyldt 16 år den 1. juni 1951, skal du være 1. kl. spejder.

Selvom du opfylder disse betingelser, er det ikke sikkert, at du kan komme med, idet hver division kun kan møde med et begrænset antal spejdere. Det spørgsmål må du tale med sin tropsfører om.

Jamboreelejrpladsen.

Forud for lejren afholdes en 2 dages træningslejr i Sønderjylland. Rejsen foregår sandsynligvis med ekstrapas, hvor også spejdere fra Norge, Island og Finland sikkert vil deltage. Kontingentet er endnu ikke nøje fastsat, men det vil nok komme til at koste mellem 350 og 400 kr. for træningslejr, rejse og lejrkontingent.

Hvis du tænker på at tage til Østrig i de første 14 dage af august for at kigge på jamboreen, må du

hellere lægge planerne på hylden med det samme. Der udstedes nemlig ikke spejderpas til andre end jamboreedeltagerne, og al lejrslagnin inden for en afstand af 20 km fra lejrpladsen er blevet forbudt af myndighederne, der har mere end nok at gøre med at klare de mange problemer i forbindelse med jamboreen.

Men altså, hvis du har mulighed for at deltage, så tal med din tropsfører.

På DYBHAVSEKSPEDITION

jorden rundt med „Galathea“
af Torben Wolff.

1. REJSEBREV

Lissabon i oktober.

5.000 tog afsked med Galathea

Aviserne var enige om, at dette var den største afsejling, der nogensinde var foregået fra Langelinie. Antallet af farvelsigende blev anslået til 15.000, og selv om der naturligvis imellem har været mange tilfældige tilskuere, er det ligegodt imponerende, at vi i 105 lykkelige om bord i den bortdragende Galathea kunne mønstre så mange tusinde slægtninge og bekendte. Mange af mine spejdvener havde forsat søndagskaffen og var mødt op, de fleste i uniform. Megen opsigtsvækkende Storedam trop fra primitivt førerkursus på Storedam ifjor. De ankom med en skov af plakater med direkte ønsker på flere sprog (bl. a. sy'fynsk) om lykke på rejsen, på gensyn o.s.v. samt en særlig farveprægtig plakat med diverse søslanger, en jordklode og vort gode skib, Galathea; den hænger nu her i mit lukaf og bringer mange gode spejdminder frem, når mit øje falder på den.

På vej over Nordsøen gik tiden med at lægge alting på rette plads i laboratoriet og ordne vor videnskabelige last. Vi har lavet et kartotek over alle vore udrustningsgenstande, der spænder lige fra laboratorieudstyr af enhver tænkelig art, over kemikalier og fiskeredskaber til udstyr til landindsamlinger og jagt, foto, optik og kontorartikler osv. osv., ialt 654 kartotekskort med mere end 10.000 enkeltgenstande. På hvert kort står så antallet af vedk. ting samt det eller de steder, hvor tingene findes, ellers ville det hele jo være ganske uoverskueligt.

Traditionsbesøg i Plymouth.

Nå, med lidt frisk kuling undervejs, der gav de endnu ikke helbede farne en påmindelse om, at vi dog var kommet til søs, — og efter indsprøjtning af sabotcocktail'en mod tyfus, paratyfus, kolera og lignende uskyldigheder (der gav mig en feber på over 50!), nåede vi velbeholdne til Plymouth i Sydengland, hvor der er tradition for, at hver eneste dansk havforsknings ekspedition lægger ind og siger farvel til videnskabsmændene på det store, af alle zoologer kendte

marinebiologiske laboratorium i denne stad. For 105 år siden kom også den gamle korvet Galathea ind til Plymouth havn for udgående på sin jordomsejling og dens 21 salutskud besvaredes i morgen-tågen fra den gamle fæstning ved indsejlingen. Ganske på samme måde stod også den ny Galathea Plymouth havn ind, og på ny drønde skuddene ud over den åbne fjord og rullede langt ind mellem bakkerne som tegn på, at en dansk Galathea gæstede verdens største søfartsnation....

Der var flere steder sket en kendelig genopbygning af Plymouth, siden jeg havde været her i 1945 og 46 med Atlantide på vej ud og hjem fra Vestafrika. Foran det stadtigt sønderbombede Guildhall var anlagt flotte veje, byens største kirke var ved at blive genopført, og mange steder rejstes nye huse,

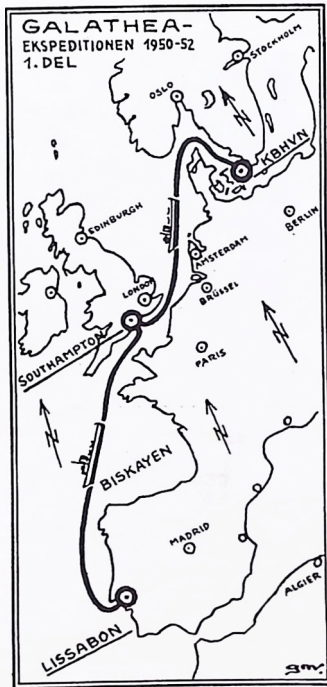
men hovedindtrykket var stadig mange gabende huller og tavse ruiner i denne, måske den mest krigshærgede by i Old England. Under vort kortvarige besøg blev vi beværtet på bedste måde. Først og fremmest aflagde vi besøg på laboratoriet, hvor vi hilste på gamle og nye venner og kolleger og med interesse besøgte det store akvarium, der rummer mange farvestrålende fisk og lavere dyr, lige som vi viste skibet frem for en lang række imponerede videnskabsmænd deroppefra. Desuden var vi inviteret til fin frokost med byens borgmester, Lord Mayor, der viste sig at være en pæn ældre dame, og endelig var vi til en fornem middag i den engelske officers klub.

Ind imellem havde jeg det job at skulle komplettere vor udrustning med enkelte ting, men sådan noget som en simpel lille pergamentlampskeerm til vor skrive-stue viste det sig komplet umuligt at fremskaffe i Sydengland med omliggende øer — kun rædsler på flere meters diameter og med frynser og gehæng var på lager!

Vand fra 4500 m dybde.

Lørdag den 21. oktober forlod vi Plymouth og passerede på vejen ud Devenport orlogsværft, hvor damen (Galathea) i 1933 kom til verden. Så gik det for alvor sydover, tværs ned over Biskaven, der viste sig fra sin allerelskværdigste side. Midt ude i den havde vi den følgende dag vor første station på nøjagtigt det samme sted, hvor det danske ekspeditions-skib Dana havde arbejdet i 1922 og igen i 1930 på sin jordomsejling.

Ligesom for 28 og 20 år siden viste ekkoloddet 4650 m, og vi fi-rede den tynde hydrografiwire ud med vore vandhentere. Disse fæstnes på wiren og sendes åbne ned, med et faldlod fæstnet i bunden. Der fires ned til de ønskede dybder, der i dette tilfælde var 4500, 4000, 3500, 3000 m (i serier på 4-6) og så videre op til 1000 m, hvorefter mellemrummene mellem dem gjordes mindre og mindre indtil den øverste, der kun sad 15 m under vandoverfladen. Derpå sendes et faldlod ned langs wiren, og idet det rammer den øverste af de i vedk. serie på wiren fastspændte

vandhenter, lukkes dennes låg og bund, og samtidig kipper hele historien rundt, så kviksløvssjælen i et påhæftet termometer afbrydes, hvorefter temperaturen i vedk. dybde efter ophaling til overfladen direkte kan aflæses. Samtidig med vandhenterens lukning, frigøres det i dens bund fastgjorte faldlod, der rutsjer videre ned langs wiren og derefter på ganske samme måde lukker og vender næste vandhenter samt frigør næste faldlod — og således videre ned til den nederste vandhenter i det kulsorte dyb 4500 m under Biskayens solbeskinnede overflade.

Jeg skal ikke her komme nærmere ind på de resultater, vi opnåede ved sammenligning mellem temperaturer og saltholdighed osv. i 1922, 1930 og 1950 — kun skal det lige nævnes, at der viste sig en tydelig stigning i temperaturen nede i vandlagene mellem 2000 og 3000 m.

Dansk gæstfrihed i Lissabon.

Så ankom vi da en solbeskinnat morgen til indsejlingen til Tejo-floden, hvor Lissabon, måske verdens skønnest beliggende hovedstad ligger. Efter 21 salutskud for Belem-tårnet, der er bygget af marmor til ære for søfarenen Vasco da Gama, sejlede vi paradesejlsdads forbi det portugisiske admiralskib og knaldede endnu 11 skud af til ære for hans excellence, admiralen.

I Lissabon findes en dansk koloni på mellem 70 og 80 personer, som alle var om bord en af de dage, vi opholdt os i byen, og blev beværtet med dansk øl og snaps samt leverpostej, spegepølse osv. — sikke de smækkede med tungen! For ekspeditionens medlemmer arrangeredes busture til et gammelt kongeslot i Sintra, hvis ældste dele er opført af maurerne, da de regerede i Portugal for 8—900 år siden. Det var pragtfuldt indrettet og lå oppe i bjergene med vid udsigt til alle sider. I den ene ende af en lille gård med sjældne træer fandtes et morsomt baderum, beklædt med de dejligste, portugisiske fliser, hvorpå der var afbildet jagts-scener. Mellem fliserne sad fine huller, hvorigennem der bagfra kan presses vand ind i selve bade-

rummet, så man, når man spadserede rundt langs væggene, befandt sig i et bedre brusebad.

En anden dag var jeg sammen med et par andre af videnskabsmændene inviteret til frokost hos en dansk ingeniør i fiskerbyen Setubal, 40 km syd for Lissabon. For 20 år siden skulle et dansk ingeniørfirma her foretage en udvidelse af havnen og behøvede cement. Tæt ved fandtes en lille, portugisisk cementfabrik, der leverede et elendigt stof, som man påstod var cement, og hvis årlige produktion var 10.000 tons. Det danske firma F. L. Smith købte resolut hele historien og leverede, hvad der skulle bruges til havnebygget, og under stadige udvidelser har man nu, trods store vanskeligheder under krigen, banket fabrikken op til en årlig produktion på 300.000 tons!

Sydlandsk stemning.

Meget kunne endnu berettes om Lissabon, vor første sydlandske by, med dens billige sydfrugter og dens brogede folkeliv, hvor billedet i de stejle gyder præges af sort-hovede unger med højst een sko hver, af kvinder, der på deres hoveder bærer vældige kurve og byrder, der giver dem en rejssning som en dronning Isabella — og af mænd i så pjaltede udgaver, at Storm P.s sjovere og lazaroner kunne have hentet mange værdifulde inspirationer her. Og så den anden yderlighed: Brede boulevarder med palmer og blomster, springvand og marmor statuer i massevis, elegante dollargrin og flotte butikker med tårnhøje priser, huse i isserødt og lyseblåt, beklædt med fliser fra sokkel til tag, og tæt udenfor byen et kolossalt stadion, dygdet i en dalsænkning og med siddepladser til knapt 80.000 mennesker — altså næsten alle Odenses indbyggere.

Desværre tillod tiden hverken her i Lissabon eller i Plymouth, at jeg søgte kontakt med de lokale spejdere, men i Dakar regner jeg med, at det skal lykkes, så min næste beretning fra »et sted i Afrika« også kan indeholde noget om spejderlivet på disse breddegrader.

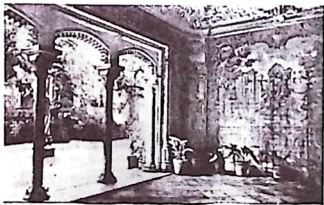
Torben Wolff.

Også en Galathea ekspedition

En grå oktoberdag med silende regn, kastede »Galathea« sine for-tøjninger og begav sig ud på sin jordomsejling. Som en sidste hilsen fra land iagttog man lyssignalerne fra Skagens fyr. I Biscaya bugten viste der sig pludselig en flok store søheste, og man måtte have harpunkanonen i brug. Efter at have nedlagt nogle af disse maritime heste, nåede man de store havdybder ud for Afrikas kyst. I en specielt konstrueret dykkerklokke kunne man iagttage de forunderlige former for dybhavsfisk, der svømmede rundt dernede blandt Kong Neptuns grøntsager. Fra tid til anden sendte man melding op om, hvad man iagttog. I Cape Town spiste man Juleaften strudsæg med rørsukker. I det indiske ocean skete den første ulykke, idet skibsdrengegen Poker under forsøg på at fange en haj styrtede underbords. Desværre lykkedes det først at redde ham, efter at hajen havde set sit snit til at bide ham i det ene ben. På højde med Bombay blæste det op til en mægtig orkan, og selv de helbefarne søfolk, kaptajn og styrmænd, måtte gå til køjs med kamferdråber, medens letmatroserne måtte overtage navigeringen.

Ovenstående linier er beretningen fra Odense divisionens Buffaloløb, der var formet over Galathea ekspeditionen. Løbet blev vundet af 7. Odense trop med 3. Odense på andenpladsen.

4. BREV FRA LEJRCHEFEN

Kære spejderkammerat!

Tag din blå blyant frem og ret med det samme datoen for korpslejrens afholdelse. Lejren afholdes ikke fra 5.—13. juli, men fra onsdag d. 4. til torsdag d. 12. juli begge dage medregnet. Ved du, hvad der er grunden? Jo, der skal såmænd være ungskue den 5. juli et sted i Jylland, og så kunne Statsbanerne ikke garantere vor befordring til Grenålejren samme dag. Altså, du skal ikke til ungskue den 5. juli, men til Grenå den 4.!

Bålet bliver Grenålejrens bømæke. Det luende lejrål skal samle os og varme os, og ved bålts skær skal vi synge sammen og føle os stærke. Derfor bliver lejrmærket i år et smukt tøjmærke i rødt og blåt med et brændende bål, og dette mærke gælder samtidig som kvittering for indbetalt lejrkontingent, og det kan bæres inden lejren, og skal i lejren bæres af alle lejrdeeltagerne, for efter lejren at ende på jeres spejdervægge som et kært minde om Grenålejren 1951.

Lejrbålet i korpslejren skal tændes med manér og skal bringe bud fra den store lejrsmaling ved Ävattyr i Sverige sidste sommer. Jeg agter at skrive til lejrchefen fra Ävattyr, Sveriges Scoutförbunds spejderchef Lennart Bernadotte og

bede ha mlåne os nogle bålrester — trækul — fra det sidste Ävattyrlejrål, og så har jeg store planer om at få dette trækul højtideligt anbragt i et fyrfad og trukket på en tropskærre af 7-mands spejderhold gennem Sjælland, Fyn og Jylland til Grenå. Du forstår, hvert 7-mandshold skal kun trække 5 eller måske 7 km og så lade stafetten gå videre til næste tropskærre — dag og nat, indtil kærren i Grenå modtages af formanden for lejrpræsidiat, den Grenåborgmester Aksel H. Hansen, der tager kærren med indhold i sin varetægt, indtil vort første bål skal tændes. Og det vil ske under stor højtidelighed og ved hjælp af trækullene fra Sverige, som bringer bud fra kammeraternes kreds i Ävattyr.

Men hør nu videre! De troppe, som ligger nogenlunde langs ruten til Grenå, og som bliver udtaget til at møde op med kærrehold, skal for at være med i kærreløbet deltage i korpslejren. De modtager — mindst en uge inden løbets start en smuk træplade af 4—500 årigt egetræ. Pladen må de udsmykke, som de vil — skære ud — male på den o.s.v., og den skal medbringes ved stafet skiftet og sømmes på kærren, inden holdet må trække.

Det kærrehold, der hurtigt tilbagelægger den tildelte rutestækning, får som præmie et telt udsat af korpslets depot — og forøvrigt placeret i kærren — og den trop, der vinder den store lejrkonkurrence, får »Grenåkærren med de mange tropsmindeplader på vognkassens sider! Antagelig finder kærrestafetløbet sted i påsken. Det bliver et knaldspændende løb, som nok skal vække interesse for vor lejr i vide kredse og give anledning til vædemål om, hvor hurtigt det svenske trækul er om at nå til Grenå — og du kan tro, det bliver en prima, prima kærre, som skal trækkes gennem land og rige. Jeg kender mange troppe, der vil strenge sig an i lejrporten til sommer, og jeg tror også, at det gælder din trop — hvis der er noget ved den!

Tyskerne kommer! Ikke de støvlesmækkende, grågrønne, som vi ikke ynder, men et par af de tyske spejdertroppe, der af de engelske besættelsesmyndigheder er startet efter Baden-Powells retningslinier, og som altså arbejder efter spejderlov og -løfte på samme måde som de millioner af andre drenge verden over, der kæmper for de samme idealer, som vi gør.

Men vi ved også, at der kommer engelske spejderafdelinger til Grenå, og Sverige, Norge, Finland og forhåbentlig også Island kan vi med sikkerhed sige kommer, men derudover har vi sendt invitationer til en masse andre lande på denne side jerntæppet. Jo, lejren bliver til en vis grad international, men kun på frændetropbasis og kun med begrænset udenlandsk deltagelse — for det skal i år først og fremmest være en dansk korpslejr.

Vor gode ven, chefen for vort internationale spejderarbejde oberst John Skinner Wilson har anmeldt sit komme, og organisatoren af den amerikanske jamboree i fjor i Valley Forge, U.S.A. — hvori deltog 47000 spejdere — Bill Hillcourt, tidligere Vilhelm Bjerregaard, Danmark vil også gæste Grenålejren og forhåbentlig optræde ved et af vore store lejrål — og han kan lære sange og råb fra sig! Glæd dig!

Det ligger jo lidt tungt med pengemidlerne for tiden, og far og mor har nok nu og da ydret sig lidt til dig om de store ekstraskatter, som er blevet udkrevet på grund af de spændte forhold ude i verden. Du kommer derfor nok til at hjælpe med til — eller måske helt til — at skaffe pengene til lejrkontingentet, og til den ende vil det være dig en hjælp at benytte de sparemærker, som korpslet har ladet fremstille. Bed derfor din tropsfører om at sætte dig i forbindelse med korpskontoret for der at rekvirere hæfter og sparemærker — og så kan du samtidig få en for-

Jens Hvass overrækker Cimbrentyren til oberst Wilson (1948)

Etnografisk lejr

Hvad er det?

»Mørket sænkede sig over den store sø i Buffalo stammens jagt-territorium. Under uglernes ildevarslende tuden stirrede to fjendtlige indianerstammers skarpe blikke ud over det mørke vand, forgæves spejdende efter de store medimænd. — Pludselig lyste et par fakler op i mørket og lod ane konturen af to kanoer, der langsomt nærmede sig bredden. De skurede mod bunden, og to tavse skikkelser i fuld krigsmaling svøbte de brogede kapper om sig, rettede på fjerhætten og skred langsomt og værdigt i land og forsvandt i skovens dyb«

Kender du den rislen ned ad ryggen, der kommer med indledningen til en rigtig gammeldags spændende terrænøvelse? Har du ikke ofte sluttet indianerfortællingernes spændende og farefulde begivenheder? Har du ikke drømt om at prøve at leve som Robinson Krusoe? Beundrer du ikke Zulu-drengen, der måtte klare sig selv ude i ødemarken, indtil den hvide maling blev slidt af i en kamp på liv og død? Læste du om Kontiki-flådens drift henover det store og øde Stillehav, om de unge eventyr-

smag på, hvordan lejrmærket bliver, for hvert sparemærke er et lejrmærke — vel at mærke af papir!

Til slut et par nyheder om lejren. Det nysædede græs på det store planerede areal er kommet op. Pladsen bliver fin, fin til sommer. Ja, og så har hele *Gråsten trop* meldt sig til pionerlejren, der begynder en uge inden lejrens åbning og ledes af en gammel, god spejder, der hedder *Fritz Hansen*, Lillerød. Han var med for 30—40 år siden og kan det hele. Endelig kan jeg oplyse, at civilforsvaret har lovet os et halvt hundrede telefoner, en omnibus og en del andre køretøjer — og vi får også en jeep til rådighed i lejren.

Slut for denne gang og
med venlig spejderhilsen

Luno Luno

lystne mænds kamp med storm, regn og andre vanskeligheder for at bevise deres tanke, at Stillehavssøerne var befolket fra Peru? Ja, måske.

Er det rigtigt, når syrlige ældre mennesker siger, at pionerånden og eventyrlysten er en saga blott?

NEJ! Men skal vi være ærlige, må det indrømmes, at meget af det kun blev til vage drømme! Nu får din patrulje en chance for virkelig at gøre jeres drømme til virkelighed.

Først og fremmest: Kald patruljen sammen til rådslagning, og find ud af, om det er noget for jer. Hvis det er tilfældet, gælder det om at få en god idé! Læs f. eks. i Birket Schmidt: »Kulturens veje« og se om der ikke er noget, I kan bruge. Derefter kan I studere videre i andre bøger og spørge jeres geografilærere til råds. Han vil sikkert hjælpe jer.

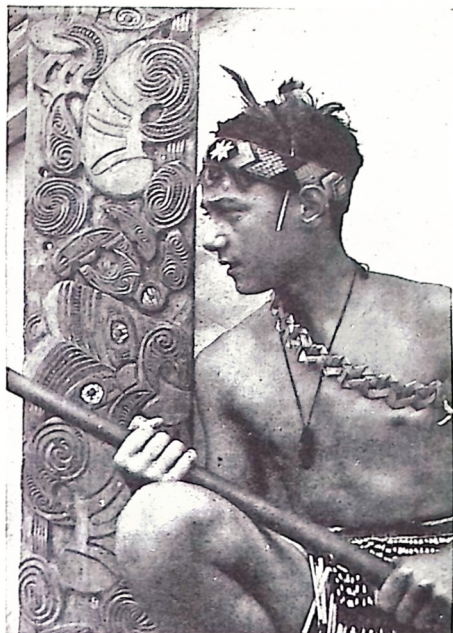
Når det er klaret, må I snakke med jeres TF og høre, hvad divisionschefen siger. For det bliver DC, der skal afgøre, om det bliver jeres patrulje, der kommer til at repræsentere divisionen. Men DC skal have besked inden 1. marts.

Der går allerede rygter om, at Nyboder divisionen møder med en marokkansk lejr, Randers med en Kongolejr, og der er også chance for en lappeby. En skovmandspatrulje vil opføre et blokhus, som pionerne lavede det i det vilde Vesten. Der er andre patruljer, der taler om en pælehytte ude i vandet beboet af papuaer, der kommer kanibaler, en dansk stenalderbo-plads og en del andre. Det bliver et broget skue til sommer ved Grenå!!

Der skal laves primitiv mad på 118 måder, negertrommerne vil lyde i den stille aften og kalde stammerne til rådsilden. Indianerne vil danse krigsdanse ved lejrilden i deres farverige dragter, mens lapperne sidder og koger kaffe i kobberkaffekedlerne. Men for at det skal blive godt, må deltagerne begynde i god tid. Det tager tid at lave alt det nødvendige. Men husk først og fremmest anmeldelse gennem TF til DC, inden 1. marts.

Vel mødt til den etnografiske lejr i Grenå i sommeren 1951.

Svend Ranvig.

Spejdere fra New Zealand holder de gamle skikke og nationaldragter i hævd. — Spejdere fra fransk Nordafrika (Algier) i et beduintelt.

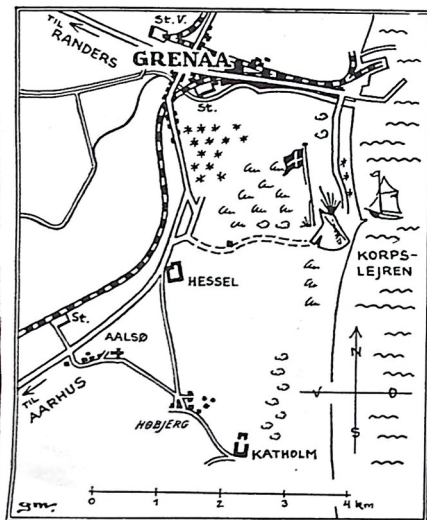

Lidt om Grenå by og havn — før og nu

Grenås byhistoriker, bibliotekar Carl Svenstrup fortæller jer her om korpsslejrens by.

Kolindsund er baggrunden for Grenå bys opståen. — Ikke det Kolindsund, som vi kender fra den historiske tid og som indtil 1870-erne eksisterede som en ca. 20 km lang indsø, der indtørredes i løbet af årene 1873-79. Nej! men det Kolindsund, der i stenalderen gennemskår hele Djursland fra vest til øst som et virkeligt sund og forbandt Randers fjord med Kattegat over Djurslands østligste spids, den nuværende Grenå havn.

Ved dette sund med dets uendelighed af vige og smånæs lå en mængde små stenalderbygder, hvis beboere her fandt det daglige udkomme. Grenå by er en direkte efterkommer af en af disse mange oldtidsbygder, hvis levninger man har fundet ved gravninger på byens torv.

TIL KORPSLEJR

Den nuværende Grenå-å er den sidste rest af dette brede Kolindsund.

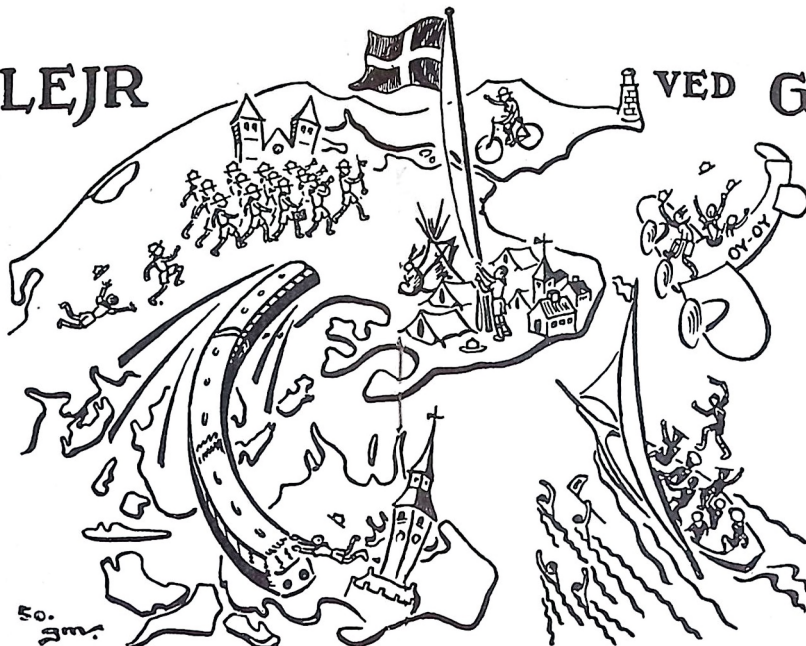
Det er hertil, at Saxo henlægger skuepladsen for søslaget mellem Harald Haardrode og Svend Estridsøn i 1060 og Svend Grathes landgang efter blodgildet i Roskilde i 1157. Det er også hertil, at Snarre Sturlasson henfører beretningen om den norske høvding Erling Skakkes søptræfning med Kong Valdemar den Store i 1165, ved hvilken lejlighed Erlings mænd plyndrede Danernes skibe — såvel som købstaden — altså Grenå.

Ved denne tid er Grenås ældste kirke bygget. Den var opført af kridtsten fra de nord for byen liggende klinter ved Langstrup. Kirken ophørte med at være i brug 1558. Den blev senere nedbrudt og forsvandt fra jordens overflade, men dens svære granitfundamenter, der afdækkedes i 1942-43 under Nationalmuseets ledelse er nu en af byens store seværdigheder.

Omkring år 1300 fik Grenå købstadsrettigheder af kongen. Det nøjagtige år kendes ikke, men købstadseglets udseende viser hen til dette tidsrum. Ved samme tid blev Grenås nuværende kirke bygget. Seglet viser en å med en bro og to korsbærende bygninger, som jo uden tvivl skal forestille kirker. Det må altså være et vidnesbyrd om, at kirken på torvet må have eksisteret på dette tidspunkt.

Som det er gået med andre byer, således også med Grenå: Tunge og mørke tider har vekslet med gode. Sortest af alle tidsrum i byens historie er årene fra 1626 til 1661. Det vil altså sige sidste del af Trediveårskrigen og årene nærmest derefter. Der indtraf i den periode ikke mindre end tre langvarige fjendtlige indkvarteringer og to kæmpebrande, henholdsvis i 1626 og 1649, som tilsammen omtrent helt fortærede byen. Ved den sidste af dem brændte også kirken. Men dens metertykke mure blev stående, og kirken blev restaureret og atter taget i brug.

En af kirkens seværdigheder er altertavlen, som oprindeligt er skænket til Holmens Kirke i København af Kong Christian IV. Men da denne kirke i 1661 fik en meget pragtfuld altertavle, solgtes den gamle til Grenå kirke, som i de 12 år siden branden havde manglet et alter. Kirken restaureredes meget grundigt i årene 1865-73 og forsynedes med spir.

Også i årene 1750 og 51 var der to storbrande, som fortærede omtrent en tredjedel af byen. De ældste huse i byen stammer fra årene efter disse to brande.

Grenå bys opgangsperiode begyndte i 1870'erne. I de 120 år fra branden 1751 var indbyggertallet kun vokset minimalt. Men i 70'erne iværksattes tre store foretagender, som tilsammen lagde grunden til en betydelig opvækst, som dog først viste sig i løbet af en årrække.

De tre store foretagender var, at byen fik jernbane, først til Randers i 1876 og året efter til Århus. For det andet, at byens daværende lille havn fik en meget stor udvidelse, så at der faktisk byggedes en helt ny havn, og endelig for det tredje, at den før omtalte store indsø »Kolind Sund« udtørredes, hvorved byens opland forøgedes meget stærkt.

Halvfjerdserne var i det hele taget de store foretagenders tiår. En stor del af byens gamle ejendomme ombyggedes til »modernere« forretningsbygninger, og også kirken fik en kraftig ombygning. Den lille by,

VED GRENÅ 1951

vinge. Det udviklede sig i årenes løb jævnt og støt, er nu Danmarks største bomuldsvæveri og beskæftiger ca. 600 arbejdere og funktionærer.

Hele den nye bydel, Østerbrokvarteret, som er vokset op øst for den gamle bykerne, skylder navnlig Grenå Dampvæveri sin opståen. Men også Grenå Andelssvineslagteri, som er dampvæveriets nærmeste nabo, har sin part af æren for dette bykvarters vækst. Flere kommunale foretagender som anlæg af gasværk, byens kloakering og gadernes brolægning præger desuden denne periode.

Hvad der hidtil er fortalt, drejer sig nærmest om selve byen. Men det må ikke glemmes, at Grenå fra ældgammel tid har været en søkøbstad, selv om byen lå næsten 3 km fra sin havn. I gamle dage var omtrent alle dens købmænd tillige skippere og hentede selv deres varer hjem. Havnen optog borgernes tanker. Den var byens store håb, men tillige kilden til mange og store bekymringer.

Før 1812 var havnen egentlig ikke andet end æns munding, hvorfra to møl strakte sig ud i havet som lange, beskyttende arme. Utallige gange i tidens løb har storme og bølger ødelagt disse møl, mens sandet ganske jævnt og snigende opfyldte havnen og spærrede indsejlingen. En skildring fra ca. 1800 anfører, at havnens dybde nu kun var omtrent 1 m, og at indsejling var næsten umulig. Skibene måtte ligge ude på den åbne rhed og losse og lade.

Midt under Englænderkrigen byggedes i 1812 den første lille havn, den nuværende fiskerihavn. Den udvidedes senere, og 1873-79

Bindingsværkshuset i Grenå.
fot. Nationalmuseet

Grenå segl.

byggedes — som allerede nævnt — en stor ny havn.

Før den tid havde der næsten ingen begyggelse været ved havnen. Hele havnebyen, der nu rummer ca. 1000 beboere, er opstået i løbet af de sidste hundrede år. Men det er navnlig i de allerseneste år, efter at der i 1931-34 var bygget en ny stor nordhavn med færgforbindelse til Sjælland over Hundested, at havnebyens vækst er foregået med rivende fart.

Aralet mellem dampvæveriet og Grenå havn har fra de ældste tider ligget under landsbyen Bredstrup og ikke hørt med til Grenå by. Efter stærke ønsker fra beboerne indlemmedes hele denne strækning i 1941 under Grenå købstad. Samtidig indlemmedes store arealer syd for byen og åen helt ud til stranden. Hedearealerne beplantedes delvis med skov af birke og nåletræer. En god gang- og cyklesti anlages der igennem og frembyder nu en meget smuk færdelsesvej til stranden.

Søren Kanne.
fot. Meridian

Allmuligmanden

Vi bygger en rigtig lappekåte

Man hugger og afbarker først nogle mellemstore træstammer (lapperne bruger birk) og laver 2 konstruktioner som vist på figur 1. På det sted, hvor kåten skal bygges, afmærkes nu en cirkel svarende til konstruktionernes nederste bredde (fig. 2). De forenes med andre bjælker og afstives som vist på fig. 3. Pas på ikke at lave røghulningen for stor. Sørg for ved afstivningen at bygge kåten så rund som muligt.

På hver side af sted, hvor døren skal være, må der placeres nogle kraftige stammer, således at døren kan fastgøres derpå, og let åbnes og lukkes.

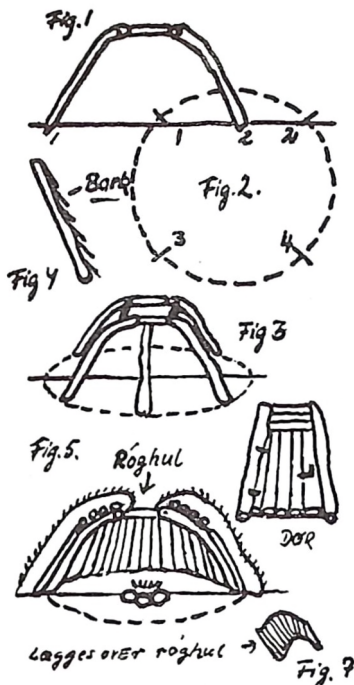
Derefter bygges væggene af stammer, der placeres i den aftegnede cirkel, hvorefter kåten dækkes med bark. Begynd tækningen fra nederen (fig. 4). Hvis du ikke har bark kan andet egnet materiale anvendes, dog ikke tagpap! Det lugter! Ovenpå barken lægges et lag græstørv (fig. 5).

Til sidst laves et bøjeligt 'låg' af mindre grene (fig. 7). Det anvendes til at tildække røghullet i regnvejr. Ildstedet bygges i midten. Det er vigtigt at huske at lave en lille åbning under døren, således at der kommer træk til ilden — ellers bliver du sikkert røgforgiftet! Se ivotrigt nøje på tegningerne — der kan du tydeligt se fremgangsmåden.

Jokke
mener:

at man ikke kan komme gratis i korpslejr og hans patrulje er gået i gang med at indsamle gamle aviser hos venner og bekendte. Han sælger dem til en gartner og får 20 til 30 øre for et kilo.

Den lille spejderbog

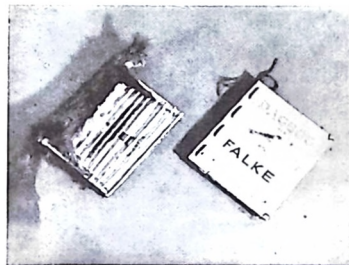
er nok lille, men tyk! Der er mange sider spændende spejderstof — og du kan der finde næsten enhver tænkelig oplysning, du har brug for i dit spejderarbejde.

Fås på depoterne. kr. 3,00
også indbundet til
kr. 5,85.

Mere om læderlim.

Fra forskellig side har jeg hørt, at den opskrift på læderlim, jeg bragte i november ikke dur. En spejder har eksperimenteret med det, men det ser heller ikke ud til at blive bedre ved at bytte om på forholdet. Derfor — brug ikke den opskrift! Jeg søger imens efter en bedre — eller måske har du een?

Fine dagbøger!

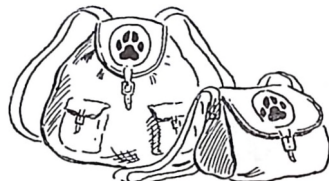
Falkene og Glenterne i 1. Riis-skov trop har nogle meget fint indbundne patruljedagbøger. Du kan se dem på billedet. Er der andre patruljer, der kan være med? Så lad mig høre fra jer!

En ny slags prop.

Du har sikkert erfaring for, at det er meget vanskeligt at få en ordentlig prop til din limflaske, i så fald skal du blot bruse en lysestump, som du skærer til så den passer. Den klistrer ikke fast.

Patruljemærker.

I har sikkert jeres patruljemateriel tydeligt mærket, således at

man straks kan se, hvem det tilhører. Men er jeres eget personlige udstyr også mærket med patruljemærket? På tegningen kan du se et eksempel herpå. Det er nemt at lave. Lav først en skabelon enten af metal, træ eller pap, og det er et øjeblik at fremmane mærket på rygsækken. Og så ser det fint ud.

PATRULJEMØDE

d. 7-12-50.

Det var en mærkedag i patruljens historie.

For første gang prøvede vi ved rådsilden vor

fantasifulde ceremoni. Allerede i foråret, da patruljen blev startet, blev vi enige om, at vi ville have en patrulje ceremoni, — men den skulle være superoriginal. Det blev som sædvanlig Svend (PA), der kom med den helt store idé: at vi skulle „arbejde i Stenalderstilen“. Hver mand skulle lave sin stenøkse, så ville han ordne resten. Siden sommerferien har vi arbejdet på vore økser, men først nu blev den sidste færdig. Mange medlidende tanker er under arbejdet sendt tilbage til vore gamle forfædre, for hvem disse økser var en livsbetingelse. En sådan økse laves ikke med et enkelt slag; det er ikke altid, at flintesten vil revne, som man ønsker det. (Steen, som altid er villig, fortalte os fantastiske historier, om hvordan han blev forsteteleverandør til en skærvfabrik). Vi opgav imidlertid ikke, og jeg synes, at vort arbejde kronedes med held.

Det er naturligt, at Svend blev ceremonimester. Ved åbningen af rådsilden hejser han fra loftet ned over bordet en dyrekno, på hvilken økserne hænger i små træroge. På bordet tændes på en stor flad sten rådsilden, og hver tager sin økse og lægger den ved ilden.

Det virkede meget højtideligt, da Ole som patruljefører sagde:

„Lad os ved åbningen af vor rådsild lægge vore økser ved ilden på stenen, som symboliserer samhørigheden i vor patrulje. Når økserne danner en ring omkring flammerne, skal det minde os om, at også vi skal stå sammen i en ubrydelig ring om vore høje idealer.“

Da vi forlod lokalet, følte vi, at vi først nu var blevet tømret rigtigt sammen; og vi var overbevist om, at vi var nået et stort skridt videre i den rigtige retning.

Kaj

Af Falkepatruljens krønike

ULVE SIDERNE

Sporfinder hjælper dig med duelighedstegnet

Husordonnans

I år skal vi se på, hvad der kræves til duelighedstegnene. De pynter jo svært på uniformen, og du kan nemt klare et par stykker eller flere. Er du dygtig til legemsøvelser, kan du sikkert klare atlet, er du naturinteresseret er der botaniker og dyreven, er du finger-nem kan du nemt klare væver og sløjdarbejder o. s. v. Der er noget for enhver smag — også for din. Læs nu her på ulvesiderne hver måned — og så tag fat. Mærkerne må sys på, når du har taget 1. stjerne — indtil da opbevarer din flokfører dem — du får dem så udleveret samtidig med 1. stjernen.

Vi begynder med husordonnans, som I alle kan klare.

Man skal kunne:

- foretage en almindelig daglig udrensning af en kakkelovn og tænde op i den eller feje og vaske et gulv.
- lave en kop te, spejle og koge æg, skrælle og koge kartofler og gøre almindelige grøntsager i stand,
- børste et par støvler, rede en seng, pudse messingtøj eller sølvtøj, tørre støv af, dække bord og vaske op,
- gå i byen og uden huskeseddel købe 5 ting på mindst 3 forskellige steder.

Hvis du har centralvarme, kan du jo ikke fyre i kakkelovn, og må i stedet feje og vaske gulv. Pas på ikke at sprøjte på møblerne, glem ikke krogene og sørg for at tørre godt op, så ikke alting sejler, når du er færdig.

Når du skal lave te, husk så at tage vand fra koldt vandshanen og hæld det på tebladene, når det spilkoger. Hvor mange teblade, der

skal bruges, og hvor længe teen skal trække, må du spørge din mor om. Det er jo ikke alle, som bryder sig om lige stærk te.

Glem ikke at komme fedtstof på panden, når du skal spejle æg og husk at det skal stivne over svag varme. Når du koger æg, må du have det ene øje på uret hele tiden, ellers bliver det ikke, som det skal være.

Læg i det hele taget mærke til, hvordan din mor arbejder i huset, og prøv om du kan blive lige så dygtig. Det er nemlig ikke nok, at du gør de forskellige ting en enkelt gang eller to — nej, du skal vise familien, at det er nemt for dig at være huslig, og at du kan klare sagerne til ug. Når du gør det, er der vist ingen tvivl om, at din mor med fornøjelse vil skrive en meddelelse til din flokfører herom, så du kan få dit duelighedstegn.

God jagt!

Spørfinder.

ALLE TOLV

Denne gang har vi ikke færre end 6 raske ulve, der har taget alle 12 duelighedstegn.

Finn Stensgaard Andersen, 1. Struer flok.

BF Jørgen Hvild Jacobsen (Tolla), 1. Viby flok.

BF Fritz Ranck Andersen, Gulkjøerne, Lakseflokk.

Jan Maxild, 2. Tåstrup flok.

BF Svend Munch Larsen, BF Gunnar Balle, begge Kastrup-Tårnby flok, Jungleulvene.

BLÅ BANDES
BLANDEDE
BEGIVENHEDER

Omgivet af skove og søer ligger godset »Kvæsing«. Vejret sæter sit præg på landskabet, idet alt ligger indhyllet i grå regnvejrslåger.

Ud på aftenen ankommer »De seks fra blå«, de er af Mus' onkel indbudt til at bo en weekend på godset. Straks efter ankomsten får drengene anvist et stort soveværelse, hvor 6 senge er redt op til dem. Værelset ligger umiddelbart under det gamle slots tårnværelse.

»Nu er I vel ikke bange for spøgeri?« spørger godsejeren, der ikke er uvidende om de sære rygter, der går om overnaturlige tilfælde i tårnværelset. Drengene løb højt ved tanken om spøgeri, omend de inderst inde føler en sær kildrende fornemmelse.

Da drengene var kommet til ro, gik godsejeren ned sit bibliotek og lavede et overslag over, hvad der skulle indkøbes af vin og tobak, i høj grad forbavset over, hvor stærkt hans beholdninger var svundet i forhold til hans beskedne forbrug.

Efter megen fest og ballade var »De seks« ved at sove ind. Mus lå og fortalte sine ulvekammerater om Kvæsingens spøgelses-kammer, hvor i gamle dage en greve samlede sine svirebrødre for ugenert at spille og drikke med dem, indtil han i drukkenskab kastede et tinkrus i hovedet på sin tjener, så denne faldt død om. Siden da havde tårnkammeret været tillukket og ubetradt. Der var stille i drengenes værelse. Kun Egern lå vågen. Tårnuret slog 12. Spøgelsestiden var inde. Hvad var det? Egern lyttede anspændt. Langt borte hørtes en rå latter og raslen med mønter og terninger. Spøgede det da virkelig? Egern lå stiv af rædsel i sin seng og faldt i søvn. En søvn plaget af sømme drømme. Næste morgen fortalte han de andre, hvad han havde hørt, men de drillede ham med, at det var en drøm. Ved nærmere overvejelse blev han dog klar over, at noget måtte der skulde under ved denne historie. Man besluttede samme nat at gå lige til sagens kerne, spøgelsestårnkammeret. Baloo gjorde sit fotografiapparat klar til natoptagelser.

Ved normal sengetid lod »de seks« som om de gik i seng. De beholdt dog altid tøj- et på, klar til udrykning lidt før midnat.

6 drenge forsikrer alle hinanden om, at spøgeri ikke finder sted. Inderst inde bærer alle dog en stille frygt for, at et spøgeri virkelig skulle ske.

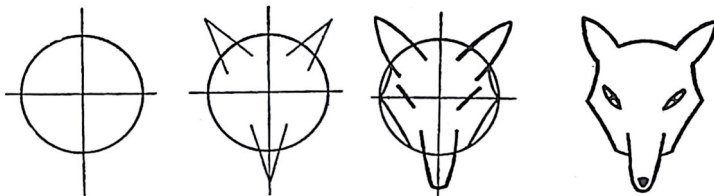
Dragekonkurrence i Lemvig.

Thøger Larsens flok har i efteråret afholdt en konkurrence om hvem af ulvene, der kunne lave den bedste og finest dekorerede drage. Som du kan se på billedet, var der mange fine drager med i konkurrencen. Der var ialt 20 drager i luften på een gang, men alle holdt sig ikke lige godt. Den bedste klærede sig i luften i næsten en time.

Her ser du ulvehjørnet i 1. Frederiksberg floks nye hus. Det ser fint ud, ikke?

KAN DU TEGNE ET ULVEHOVEDE?

Så lister 12 drengeben sig forsigtigt op ad tårntappen. 6 par drengeøjne med frygt i, stirrer forskende ud i mørket. Sæde grønne øjne stirrer fra mørket imod dem. Baloo knipser et billede. En ridders skikkelse viser sig som en skygge for dem, noget blødt og varmt svæver fra skikkelserne mod Egern, strejfer Egerens ansigt og forsvinder. Et iskoldt sus farer »de seks« gennem mave og ben. »Du må aldrig give tabt, siger ulvenes lov, og »de seks« holder ud. En række hivende, raslende og knækkende lyde forskrækker yderligere drengene. Døren til tårnkammeret står underligt nok på klem. Tårnuret slår 12 rungende malmfulde slag. Midnatstimen er inde. Fra spøgelsesværelset lyder skrældende latter og raslende pengestykker. På slaget 12 knipser Baloo en del billeder, bl. a. lykkedes det ham at få taget et billede af tårnkammerets indre. Man dristede sig dog ikke selv til at se derind. Bl. a. ville det jo ikke være hyggeligt med egne øjne at se en række skeletter sidde lysteligt spille kort. Nu kunne »blå« ikke mere; ryttende af skrak listede de tilbage til deres senge, forbavsede over at leve endnu. Alle 6 troede foreløbig, at det spøgede.

Spændt afventede 6 blege ulveunger næste dag filmens fremkaldning. — De frem-

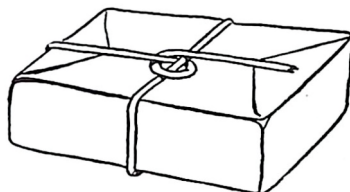
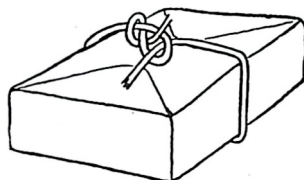
Et godt råd.

Husk nu de tykke sko — gerne skistøvler, men ikke gummistøvler, dem kan man ikke trave i. Og venter, hvis I fryser om fingrene, for man traver ikke godt med hænderne i lommen! — Og hvis det regner — ja, så er der heldigvis ingen af os, der er bange for at få en våd pote, eller blæst i pelsen — vel?

For husk: Det hedder ikke: dårligt vejr, det hedder kun: forkerte klæ'r!

4. Godthåb flok.

Kan du pakke en pæn pakke?

Begynd med ottetalsstik. På tegningen kan du se, at det vil virke som et løbeknob, og det kan ikke gå op, blot du sørger for, at snorens ender går ud til samme side.

Krydset bagpå pakken holder godt sammen på pakken, hvis du laver det som vist på tegningen.

Indpakningen afsluttes med et nyt ottetalsstik eller med et dobbelt halvstik.

kaldte billeder var ikke kedelige. Det første viste 3 tykke hankatte på råd, det var dem, der havde de grønne øjne. Næste billede viste en tårnuge på hovedet af en ringbrynje. Det var Åbenbart den sorte skikkelse og det varme, bløde og flagrende. Tredje billede viste en samling tandhjul og aksler. Åbenbart de særlige lydes ophavssted. Fjerde billede satte kronen på værket. Det var tårnkammerets indre. Omkring et bord så man godssets gartner, hovmester og hauffør samt en mand fra byen drikende vin, rygende store cigarer og ivrigt spillende kort. Da »de seks« viste godsejeren billedet, forstod han, hvor hans gode tobak og vin blev af.

Sillet ansigt til ansigt med det afslørende fotografi, måtte godssets chauffør, gartner og hovmester indrømme, at de gennem længere tid havde holdt hemmelig, ulovlig spillebule i tårnkammeret. Samtidig måtte de indrømme, at de gennem længere tid i rigeligt mål fra godsejeren havde stjålet, ikke alene vin og tobak, men også kontante penge.

Peter Tini.

(Læs næste gang om Blå Bandes oplevelser under en skøjtetur på »Dybesøen« i snestorm.)

KORPSET RUNDT

MÅNEDENS ORD

Undskyldninger er det farligste
af alt at have oplag af.

Søren Kierkegaard.

Nyt fra Klakksvik!

Vi startede den 5. juli 1943 og er nu kommet så vidt, at vi har fået vort eget hus. Det er nu for nyligt blevet rejst og vi kan nu rigtig komme i gang med arbejdet. Foruden tropshuset har vi en fjeldhytte. Den blev bygget af private, men sidste år overdraget til os. Den ligger 400 m over havets overflade, og der er timers gang fra byen. På færøerne findes ingen skov, så vi må selv fremstille tøv til at fyre med. Ved fjeldhytten holder vi øvelser om sommeren, men om vinteren er det ikke så godt, når sneen ligger i fjeldet. Hytten består af stue, soverum og køkken. Der er soveplads til 20 spejdere.

Troppen består af 32 spejdere med Ingolf Samuelsen som tropsfører. I 1950 havde vi lykkehjul til fordel for vort tropshus, og vi fik et overskud på 5200 kr. Huset hedder »Uppistova« og troppen »Skótalið Nólsoyar Pálls».

Det har sin forklaring: Poul Nólsoe (Nólsoyar — Páll) 1756—1807 var født på Nólsoe, men levede i Klakksvik. Han var den første færøer, der begyndte at sejle. Han byggede sit eget skib og sejlede mellem København og Færøerne med korn under Napoleonskrigene. Han havde en gård, der hed »Uppistova«.

Ingolf Samuelsen.

Billederne forestiller:

1. Udsigt over Klakksvik
2. »Uppistova«
3. Her opbevares torvene
4. Troppen

110 spejdere og ulve

fra Grevinge og Asnæs mødte — efter at være blevet alarmeret 2 timer før — for at paradere for kong Frederik i forbindelse med en jagttur i Odsherred. Efter velkomsttalen hilste Kongen på spejderne og ulvene.

Har du tabt en sølvske?

I oktober måned fandt den mangeårige redaktør af Spejdernes Magasin, Tage Carstensen, en sølvske i Egemosen. Tage tog skeen med hjem og fremlyser den her ved. Den er mærket R. L. og taberen kan henvende sig telefonisk til Central 8445.

Egernpatruljen i 3. Østerbro trop er begyndt at udgive deres egen patruljeavis, som de har kaldt »Nødden«. Er der andre patruljer, der har patruljeavis?

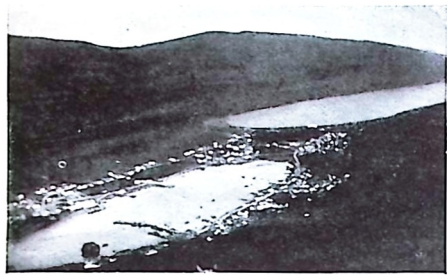
Tænk over det:

»For penge kan man få alt«, hedder det. Men det er ikke sandt. Man kan købe sig:

Mad — men ikke appetit.
Medicin — men ikke helbred.
Seng — men ikke søvn.
Bøger — men ikke klogskab.
Pragt — men ikke tække.
Fornøjelser — men ikke glæde.
Kammerater — men ikke venskab.

Omtale — men ikke ære.
For penge kan man få skallen af alt — men kærnen kan man ikke købe.

BAVNEN, Bogene.

Ny hytte og laplandstur.

Det forløbne år, 1950, har været et godt arbejdsår for 1. Frederiksberg trop, og vi er tilfredse med de opnåede resultater.

I foråret erhvervede vi efter længere tids søgen et lille hyggeligt toløst husmandshus med 4 tdr. land i Skenkelsø ved Ølstykke. Foråret og sommeren gik med ombygning, istandsættelse og indretning af huset, og i begyndelsen af september var vi omsider nået så vidt, at vi kunne fejre indvielsen af hytten.

I stuehuset er der en ret stor pejsestue og et mindre patruljerum, et stort køkken med komfur, et »fadebur« og et redskabsrum. På loftet er der to værelser, nemlig et lille førerrum og en sovesal med plads til 50 spejdere.

Troppen afholdt i år to sommerlejre, idet vi dels arrangerede en 8-dages lejr for hele troppen på Piledam, dels med et hold på 18 af de ældre spejdere foretog en vandring i Lapland. Efter 46 timers togtrejse, under hvilken vi passerede den nordlige polarcirkel, ankom til Narvik. — Dagen efter tog vi til Abisko i Sverige, udgangspunktet for troppens lange vandring. Turen gik over sneklædte bjergpas, langs skønne søer og gennem brusende elve.

Undervejs blev Kebnekaise, Sveriges højeste bjerg, besteg af over halvdelen af holdet. På hjemvejen besøgte vi malmværkerne i Kiruna og ofrede en dag på Stockholm. J. R.

Har du ikke
fået *Spejdernes lommebog*
kan du endnu få den

Uundværlig
i det daglige spejderarbejde

Bemærk
den praktiske indbinding

Pris kr. 2.50

Nyt fra Næstved!

Så lader Tonkawa Stammen, Næstved, atter høre fra sig. Det forløbne år har været et godt spejderår for troppen. Vi tæller i dag 35 mand, fordelt i fire patruljer og en skovmandspatrulje. I foråret afholdt vi sammen med 1. Næstved trop en vellykket spejderfest, og den gav tropskassen godt 400 kr. i overskud. Årets sommerlejr foregik i Sverige som en cykeltur fra Hålsingborg op over Kullen, Ängelholm og derfra ind i landet til den idylliske Odensjöen, hvor den anden Næstved trop forøvrigt en uge i forvejen lå i standlejr. Herfra videre over Lund til Malmö.

Vor julegood-turn, som traditionen tro består af salg af fugleneg til byens borgere, solgte troppen 365 neg. Beløbet anvendes til indkøb af levnedsmidler o. lign. til trængende familier.

Og hermed godt nytår til alle spejderkammerater landet over — og på gensyn i korpslejren til sommer.

Tonkawa Stammen

Fin mødeprocent!

Også 1. Absalon trop kan fremvise en fin mødeprocent, se blot her: Skovmænd 97, Leoparderne 97,5, Ørnene 96, Panterne 98, Viberne 95, Glenterne 93.

2. Esbjerg trop

har ikke ligget på den lade side i den senere tid. Bl. a. havde man en spændende week-end, med mange opgaver f. eks. kortlægning af Fanø, »slukning« af Sædding fyr, eftersøgning af politiets radiobiler, der udleverede morsemeldinger, aflytning af melding i radio — og som det dramatiske slutpunkt: modtagelse af nødproviant nedkastet fra en flyvemaskine.

Pioner-hike.

Som optakt til St. Blicher divisionens PF hike afleverede alle PF en lille udskåret træklods.

Alle disse træklodser samlede de i en lædersnøre, og overrakte den til deres DC.

På den spændende og anstrengende hike passerende Pferne mange lejrbaal, hvor der var opgaver af alle mulige slags.

Øksesøje og det kolde lyn.

De tapre alkalier fra Ålborg drog i september måned sydpå for at møde deres arvefjender »Rambukkene« fra Randers omkring »den store Øksesøje« i Rold skov.

Efter en drabelig natlig kamp om mange gudestøtter afsluttedes øvelsen med en sejr til Alkalierne.

Røggøvelse.

»Vi endte midt på Ry flyveplads, lige foran en gammel tysk betonbunker, hvorfra en tyk blå røg væltede op. Vi skulle nu trænge ned i dens labyrintagtige indre og redde et af de mennesker, der i form af en sandsæk lå dernede. Med et i vand dyppet tørklæde for mund og næse dukkede man ned i bunkeren, for to minutter senere at komme styrtende op og hakkende og hostende at kaste sig ned på jorden. Dette gentog sig tre gange, før det lykkedes os at redde et af de ulykkelige »mennesker«.

Af en beretning fra Århus divisionens skovmandsløb.

Udenlandske spejdere i korpslejren.

MAGASINET bringer i hvert nummer meddelelse om, hvilke nye udenlandske troppe og patruljer, der er tilmeldt siden sidst. Som den første kan vi meddele, at 1. Østerbro trop vil være frændetrop for en trop tyske spejdere fra Wolfenbüttel, som troppen besøgte sidste år. 2. hold tyske spejdere nemlig et hold på 9 og eet på 16 spejdere søger frændetroppe. Hvis din trop er interesseret, må I snarest henvende jer til korpskontoret, således at I kan få god kontakt med troppen, inden de kommer til korpslejren.

»Ja, unge stenfod. For at blive 2. klasse må du tænde ild med højst tre slag på denne flintesten.«

DEPOTET holder UDSALG

Vindbluser

drapfarvede, imprægnerede amk. facon m'skrå
lynslås, alle drengestørrelser

19.85

Proviantboxe

til mange formål - lukker tæt, udsælges for pr. stk. **0.85**
4 stk. **3.00**

KOMPAS

Drengekompas m. ring **1.85**

Terrakompas **5.85**

Vikingkompas
(silvamodel)
restparti **5.85**

DRENGE SWEATERS

drapfarvede - passer under spejderuniformen - dejlig svær huldelen kvalitet - fås både med rund udskæring og med rullekrave med lynslås -
vanvittigt billigt

12.85

EXTRA TILBUD

Plastik lumber-jackets (lign. læder motorjakke) - alle drenges ønske - værdi ca. 50 kr.

Drengestørrelser **24.85** Voksne **29.85**

Restparti Bonuskasser
udsælges for pr. stk. **3.00**

Til ulveunger

mørkeblå engelsk 1/1 uld
lumber-jackets størr. 8-10 år
pr. stk. **16.85**

Til flokførere

Restparti af uldne flokfører
kjoler udsælges for
38.50

Til søspejdere

enkelte par Holmensbukser
størr. 84-88-92
24.50

Til spejdere

Khakiskjorter m/huller til
korpsmærke - kun størr. 36
14.85

Militærdrejlshbukser

kun størr. 74 - sorte og knagende
stærke
5.85

Marchgamasher

restparti pr. par **4.85**

Kort over Dyrehaven **15 øre**

Engelsk marineregnsfrakke

olieret med foer - kun få tilbage
38.50

Billige bøger

Samlerens perlebøger fås nu også i
depoterne pr. stk. **2.00 - 2.50**

Brugte skuldertasker **0.85 - 1.85**
Brugte rygsække **3.85 - 5.85**
Brugte meiser **9.85 - 15.85**

Friluftsbogen før 8.50 nu **4.25**

»Eriks eventyrlige Orientering«
»Svend Skiløber«
»Niels vinder Mesterskabet«

spændende drengébøger med instruktion sælges ind-
bundne for pr. stk. **2.00** fås også heft. pr. stk. **1.50**
Hakon Mielche: Kanofart paa danske Aaer **2.00**

Vis din far dette tilbud!

Moderne ternet herre-
pullovers med lange
ærmer og rund udskæ-
ring, lækker 1/1 uld kval.
sælges for **24.85**

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Spejdernes Magasin
Redaktør: Erik Jessen
„Troldehøj“ Åbenrå.

Spejdersport
Redaktør: Adjunkt Svend Ranvig,
Søgade 3, Søre.

Nørre Farimagsgade 39
København K., Tlf. Palæ 4526
Eksp. Kl. 9-17 1/2, Fredag 9-19, Lørdag 9-14
Odense: Klostervej 17, tlf. 12.418
Århus: Østergade 26, tlf. 13.613
Depotet er korpsets egen forretning og
giver bonus til korpsets afdelinger

Korpskontor
Fiolstræde 19, København K., Telefon
PALæ 5711. Kontortid Kl. 8-16, Lør-
dag Kl. 8-12. Giro 2284

Begge Blades Ekspedition
Korpskontoret